zwaar tegen dat equipagemeester Jan Warnar Falk mocht repatriëren zonder dat hij te Batavia zekerheid had gegeven voor wat hem later mocht worden aangerekend. Maar hij heeft niet alleen een dubbele borgtocht gesteld, maar het geld dat aan hem was toevertrouwd en waaruit de claim op hem voortkwam, is gegeven onder zekerheid van terugbetaling, waarvoor de hoofdadministrateur van Cochin Jan Anthony Sweers de Landas zich garant had gesteld. Alles is dan ook op goede wijze binnengekomen. Overeenkomstig de bevelen van Heren XVII zal men erop letten dat de Compagnie geen schade lijdt [fol. 52] door dienaren die rechtstreeks van buitenkantoren repatriëren. Met het besluit van 19 oktober om de factorij te Ketsmanduwe niet te heropenen, meent men aan de bedoeling van Heren XVII te hebben voldaan. Dit kantoor is niet nodig, als overigens de handel maar in het rechte spoor wordt gehouden. De zaken liepen, tegen de verwachting van Heren XVII in, door de geslaagde expeditie weer goed, zoals in de brieven van 31 december 1761 en 1762 werd gemeld. De klacht over de textiel die met een aanzienlijk verlies beschadigd uit Danda Rajapur terug is gekomen, is terecht. Maar men veroorlooft zich toch om de wel heel ruime bestellingen niet voor zijn rekening te nemen. Als men deze met elkaar vergelijkt, dan blijkt hoe er bij de bestellingen van textiel en andere goederen te werk wordt gegaan. Op de opmerking over de suiker, waarvan de mooie winst in Surat [fol. 53] in de brief van eind december 1762 reeds was gerapporteerd, zegt men slechts dat er voor gezorgd zal worden, dat daarvan te Batavia geen overschot ontstaat. Over de oorsprong en wettigheid van de schuld van de gedeserteerde Willem van der Laar is reeds uit Batavia en door raad ordinaris Jan Schreuder uit Ceylon genoeg gezegd. Maar omdat dit nog niet door Heren XVII is opgemerkt, is men zo vrij te verwijzen naar de resolutie van 11 augustus 1763. Daarbij is ook besloten om zijn schuld, die in 1760 als oninbaar is beschouwd, weer binnen de lijn in te boeken, zodat deze niet vergeten wordt.

KHARG

Terecht merkten Heren XVII op dat de moeilijkheden met Mir Mahanna, hoewel ze met een overwinning eindigden, deze factorij geen gunstiger aanzien hebben gegeven. [fol. 54] Dat geldt te meer als men zijn schadelijk bezoek in het begin van vorig jaar daarbij betrekt, waarover in de brief van 10 mei 1763 is gesproken. In zijn via Surat ontvangen brief van 16 februari 1763 meldt resident Johannes Wilhelmus Buschman evenwel dat alles weer is veranderd)

Want wij ontvingen daarbij de aangename tijding dat voormelde regent, schoon het geluk der wapenen hem zo gediend heeft dat hij (tegen al het voorheen vermoede) bijna geheel, Desistan uitgezondert, Boucheer aan zig onderworpen had, niettegenstaande dit, om de vreede bij den resident Buschman heeft laten aanzoek doen, en om dezelve te bevorderen ongemeene blijken van zijn welmenentheid gegeven heeft, zo door van al zijn weleer gewaand regt op Karreek af te staan, als met de sedert eenige jaren genomen particuliere vaartuigen en 's Compagnies gallowet, den Tijger, terug te geven, onder belofte dat de restitutie van de Draak ook volgen zouw. En liet het aan de discretie van Buschman over om de van hem genomen galowet Fervisch weer te geven.

(Ondanks de voordelen in de handel die in deze brief worden voorgespiegeld, houdt men vast aan het besluit van Heren XVII of om het kantoor op de huidige zuinige manier aan te houden, dan wel om het te verlaten. [fol. 55] Men bericht nog dat de schuld van de gewezen Gamronse wolfactoor van f 17.161 tot f 12.477 is verminderd door de opbrengst van de geconfisqueerde goederen en juwelen van David Buskens. Er is weinig hoop dat de rest van deze schuld en de overige geïnd kunnen worden.

MUSCAT

Men is niet van plan om nog enige zending naar Muscat te doen.